

ХАЙДУТИНЪ.

Стоянь майци си думаше:
 — Снощи си, мамо, дохожда
 Богданъ най личень войвода
 Съ бѣклица, съ бѣли тевтери

Момчета, мамо, калесва,
 Единъ по единъ ги придумва
 Съ него въ гората да идатъ,
 Съ него хайдути да станатъ.

Пъкъ мене, мамо, калеса
 Младъ байректаръ да бжда,
 Че съмъ билъ левентъ въ снагата,
 Че съмъ билъ съ сърдце юнашко.

Я дай ми, мамо, я дай ми
 Дѣдова пушка бойлия,
 Чичови кобуръ пищови,
 Вуйчови дрехи юнашки.